

BOLOZOL FOR THE CHILD OF THE FUTURE

Borsos Lőrinc:
A jövő gyermekéhez

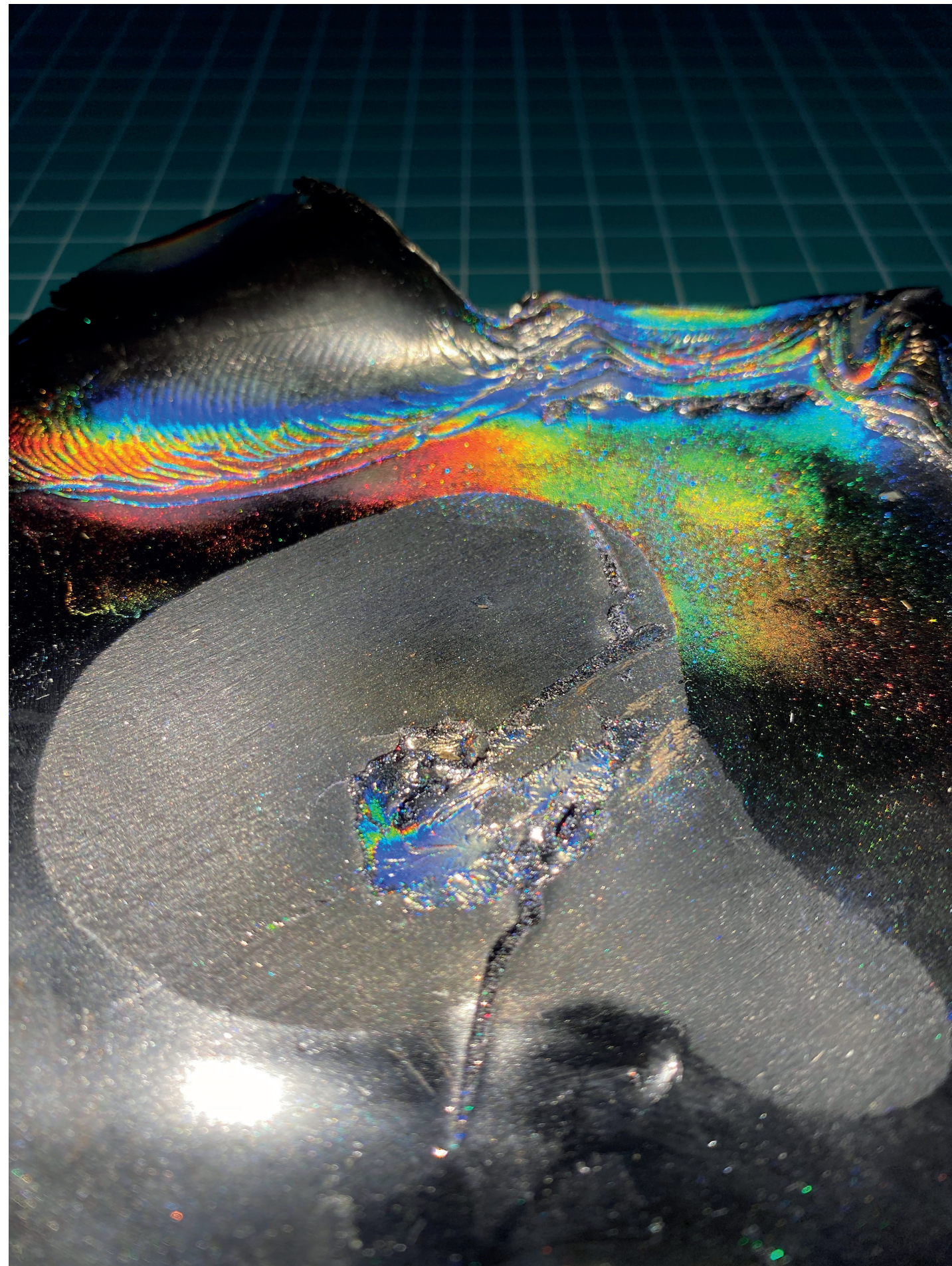
Borsos Lőrinc:
For the Child of the Future

„de én mentem tovább,
belopódtam a műhelybe,
kövek és vasak,
rozsdás vagonok közé.
aztán ott volt az alvó munkásember.
szuszogott és nyöszörgött,
aztán felébredve asszonnyá változott.
és akkor, olyan fejköténykében,
szájbasztató mozdulattal,
sokat sejtetően azt kérdezte:
– mi a művész jövője?
erre én a távolba meredtem és sírva fakadtam:
– menthetetlen.”
(Borsos Lőrinc)

“But I went on,
I sneaked into the workshop,
into headstones and irons,
between rusty wagons.
Then there was the sleeping worker.
(S)he wheezed and whined,
then (s)he woke up and turned into a woman.
And then, in such a bandana,
with a mouth-fucking motion,
(s)he asked suggestively:
– What is the future of the artist?
I stared into the distance and burst into tears:
– Unsalvageable.”
(Lőrinc Borsos)

„A jövő el akarja rabolni
a lelket és elpárologtatni azt
a nanotechnikában.
Egy/nulla, fény/sötét,
Neuromancer/Wintermute.”
(Nick Land)

„Bataille és a bataille-i politika
nem a létező szubjektumhoz
kíván szólni, hanem
»A JÖVŐ GYERMEKÉHEZ«.
A jövő gyermeke – a kiteljesedő
kiborg-farkasember – túl van
a bal/jobbs polaritáson.”
(Horváth Márk – Lovász Ádám)

"The future wants to steal your soul
and vaporize it in nanotechnics.
One/Zero, Light/Dark,
Neuromancer/Wintermute."
(Nick Land)

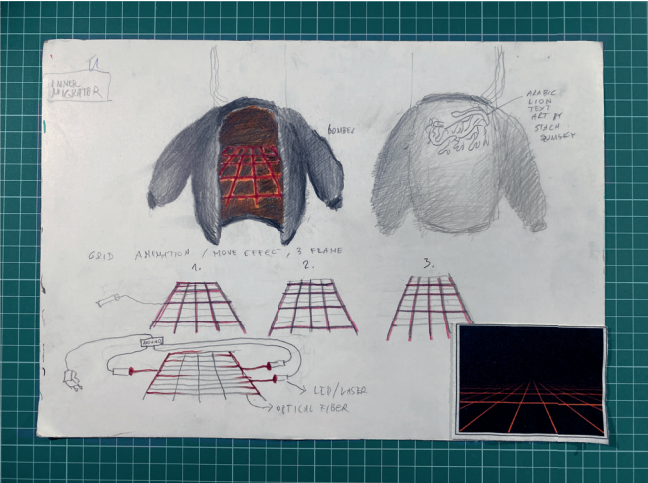
"Bataille and the politics of Bataille
do not want to speak
to the existing subject,
but to 'THE CHILD OF THE FUTURE'.
The child of the future—the full-
fledged cyborg-wolf-man—is
beyond the left/right polarity."
(Márk Horváth – Ádám Lovász)

A Borsos Lőrinc művészpáros legújabb, A jövő gyermekéhez című egyéni kiállítása az eddig rájuk jellemző alkotói stratégiákhoz képest fordulópontnak tekinthető. A legkorábbi, főként politikai tárgyú, társadalomkritikus, majd az azt követő önmitizáló és önelemző munkák után az utóbbi időkben kísérletezőbb, a videó- és szerepjátékokkal is rokonítható világépítési stratégiák jellemzik alkotásaikat.

A MűvészetMalomban bemutatott műalkotások és installációk hasonló spekulatív valóságok létrehozására tesznek kísérletet. Azonban az alkotókra jellemző sötétebb, a „festészet éjszakai oldalához” kapcsolódó esztétikák mellett a mostani kiállítás anyaga egyúttal egy új, formailag kötetlenebb, kísérletezőbb művészi nyelv megteremtését kísérli meg.

A dramaturgiaiilag két fő részre osztható installatív tér első egysége egy világégésen túli technotörzs mágikus rítusaiba és kelléktárába enged bepillantást. Ehhez képest a második rész egy kísértetiesen túlvilágított térbe vezet át, ahol az önmagából kiforgatott múzeum falain túlról a miénkkel párhuzamosan épülő alternatív valóság köszön vissza ránk. Olyan különös más-világ, amelyről nem lehet elsőre eldönteni, hogy vajon mi alapítottuk-e a jövő gyermekei számára, vagy épp ők építették nekünk.

A Borsos Lőrinc páros új kiállítása tehát egy már hosszú évek óta folyó esztétikai és lélektani önvizsgálat újabb szintre emeléseként is értelmezhető. Azonban a bemutatott anyag már nem csupán egy mitológiaépítés újabb állomása, hanem a nézőknek szegezett meghívás is. Vagy ha tetszik, a generációkon átívelő közösségi szellem megteremtésére irányuló esztétikai kísérlet, amelynek célja egy apokalipszis utáni világ kollektív alapokon történő elképzelése. Ugyanakkor e tárlat célja nem elsősorban a világ végéről szóló víziók megidézése, hiszen a vég nélküli bevégződés és az újraépítés közötti oszcilláció sokkal inkább jellemzi ezt a dialektikus világot.

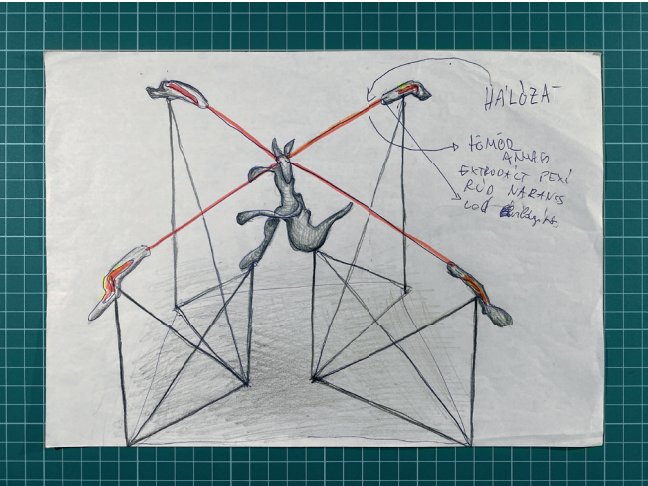
Belső migráció, terv | Inner Migration, plan
fotó | photo: Borsos Lőrinc, 2023.

In comparison to the creative strategies that have characterized their work so far, the latest solo exhibition by the artist couple Lőrinc Borsos, titled *For the Child of the Future*, can be seen as a turning point in their oeuvre. After their initial, mainly politically and socially critical works, followed by a self-mythologizing and self-analytical tone, their current works are marked by more experimental world-building strategies that can also be related to video and role-playing games.

The artworks and installations to be presented at the ArtMill aim to create similar speculative realities. In addition to the darker aesthetics typically associated with the artists, known as the „nocturnal side of painting”, this exhibition also strives to establish a new, more informal, and experimental artistic language.

The first part of the installation space, which can be dramaturgically divided into two main sections, offers a glimpse into the magical rites and props of a techno-tribe existing beyond our world. In contrast, the second part transports us into a strangely over-lit space where an alternative reality, parallel to our own, welcomes us beyond the museum’s distorted walls. It’s a peculiar otherworld that initially makes it hard to determine whether it was constructed for the children of the future or if they built it for us.

The new exhibition by the Lőrinc Borsos artist duo can be interpreted as taking their aesthetic and psychological self-examination, which has been ongoing for many years, to a new level. However, the presented material is not just another stage in the construction of mythology but also an invitation to the viewers. Alternatively, it is an aesthetic endeavor to create a cross-generational community spirit whose aim is to collectively envision a post-apocalyptic world. Yet, the purpose of this exhibition is not primarily to evoke visions of the end of the world, as the oscillation between endless completion and reconstruction is more characteristic of this dialectical world.

„MAD” 2. terv | "MAD" 2. plan,
fotó | photo: Borsos Lőrinc, 2023.

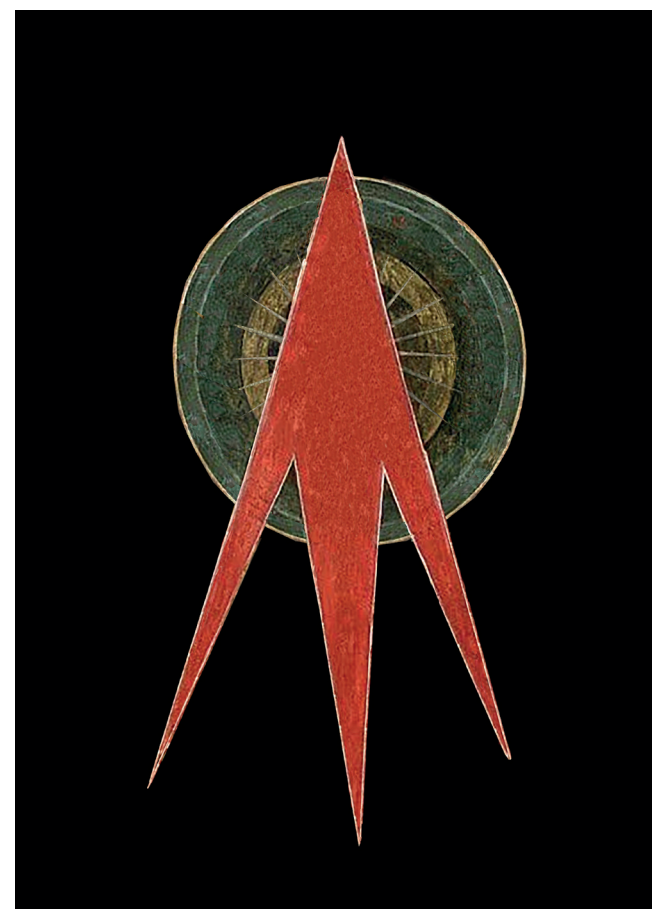
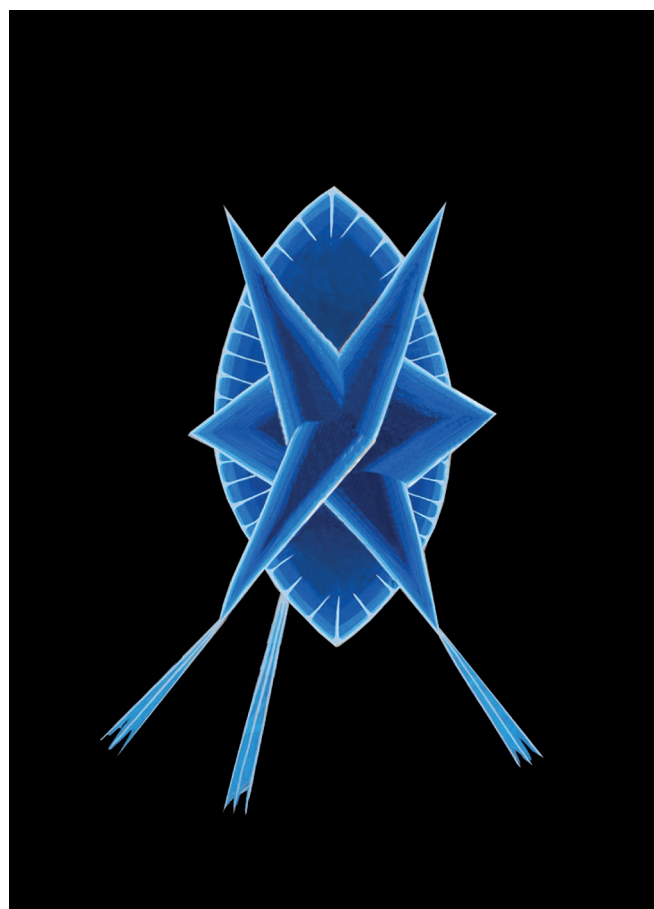
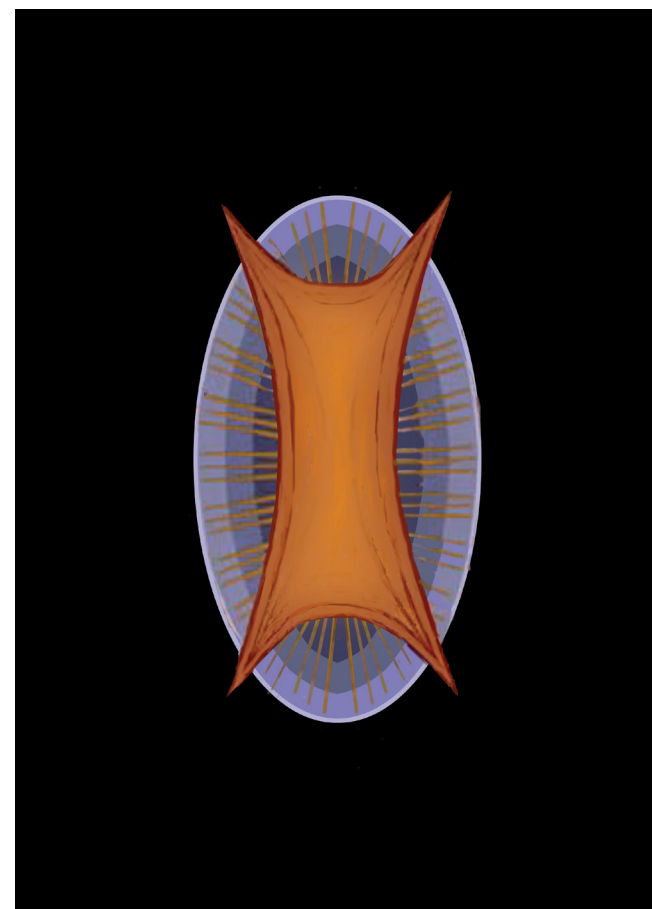
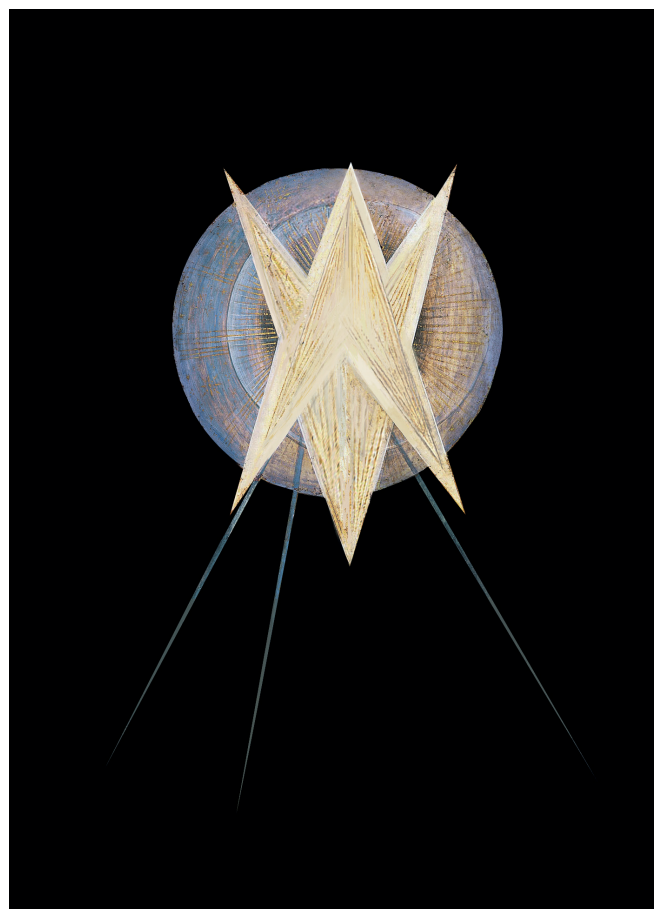

Gepárd-emberkő terv | Cheetah-manstone, plan,
fotó | photo: Borsos Lőrinc, 2023.

Így például a kiállítás egyik központi alakzatának is tekinthető építkezési állványzat és a hozzá kapcsolódó kelléktárgyak egyszerre egy világ lerombolása utáni helyreállítás, egyúttal pedig egy új világ lehetőségének építészeti ígérétét jelképezik. Vagyis: átmenetet a díszletépítészet és -rombolás, a spekulatív világépítés és -pusztítás gesztusai között. Mely gesztusok éppúgy ismerősek lehetnek a narratológia irodalom-tudományi diskurzusaiból, a videojáték-elméletekből, de éppúgy a színház, a LARP (live action role playing), vagyis a szerepjátékok világából. Egy olyan elképzelt fikciós szcenárió ez, amelyben a lehetséges előzmények és elképzelhető következmények képzetei egyszerre jelennek meg. Épp ezért nem egyszerűen science fiction világ ez, hiszen a sci-fi esetében mindig adott egy világtotalitás, amihez képest az egyes világalkotó elemek létrejönnek. Itt azonban egy lehetséges világ körvonalai vázolódnak fel, amiben az egyes tárgyak, jelek, gesztusok, érzetek csupán felvillantják e világlehetőségek csíráit.

A térszervezés kettősége, a két térfél ennek megfelelően dialektikus feszültségben áll egymással: nem egymás tagadásai, hiszen csupán egymás ellentmondásaiban válnak azzá, amik. Vagyis az alkotók életútján belül is megjelenő, de esztétikailag is dekódolható transzcendentális feszültséggé, ami az evilág és a túlnani, az otthon és a távoli, az együtt és a külön, az egyedüli és a közös aporetikus minőségei között feszül.

Ez a feszültség azonban egyúttal egy újragondolt művészeti program megágyazását is jelenti. Így például a kiállítás folyamán csupán jelzésként felvillantott, valójában egy új festészeti sorozat részét képező, Krisztus színeváltozásának középkori ábrázolási hagyományaira is visszanyúló festészeti elemek nem csupán a transzfiguráció teológiáját, de egyúttal az amerikai műkritikus és filozófus Arthur C. Danto gondolatát is megidézik. Danto szerint ugyanis a művészet (és még inkább a hozzá kapcsolódó intézményi gyakorlatok) olyan átváltoztató képességgel rendelkezik, amelyek – akár a középkori misztika gyakorlatai – a mundán valóság tapasztalatait is képesek rendkívüli élményekké alakítani.

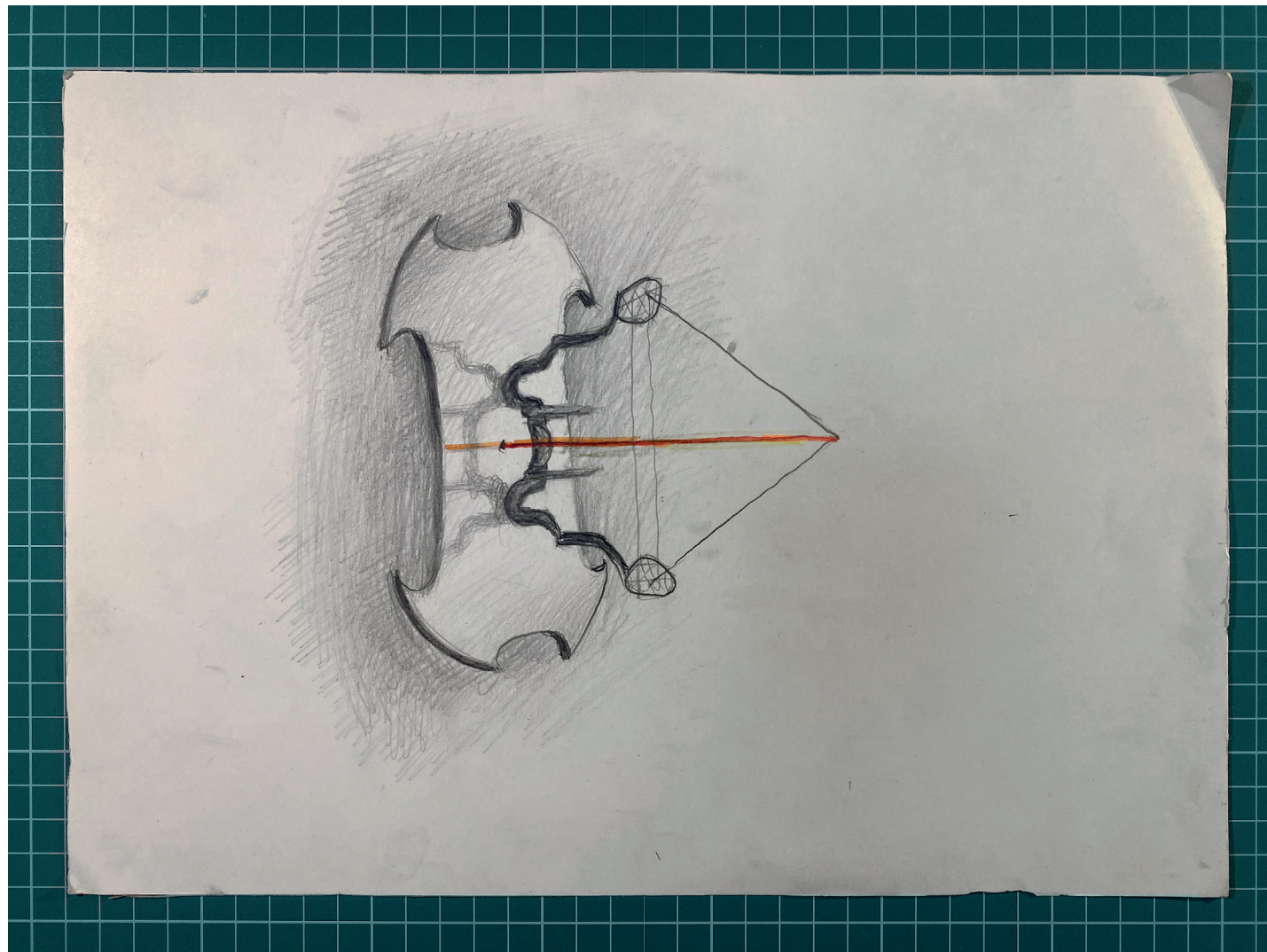
For example, the construction scaffolding, which can also be considered a central element of the exhibition, and the related accessories, simultaneously represent the restoration of a world after its destruction and the architectural promises of a new world's possibility. In other words, they symbolize a transition between the gestures of scenic architecture and destruction, speculative world-building, and world destruction. These gestures may be just as recognizable in literary discourses of narratology, video game theories, as well as the worlds of theater, or LARP (live-action role-playing). This is an imagined fictional scenario in which images of potential antecedents and conceivable consequences appear simultaneously. Therefore, it's not merely a science fiction world since in sci-fi reality, there is always a complete world against which individual worldmaking elements are created. Here, however, the contours of a possible world are outlined, and individual objects, signs, gestures, and emotions only hint at the seeds of these world possibilities.

Consequently, the duality of the spatial organization of the exhibition creates a kind of dialectical tension where the counterparts do not necessarily contradict each other, at least in aesthetic terms. In other words, it's a transcendental tension that emerges within the creators' lives but can also be aesthetically decoded, oscillating between the aporetic qualities of this world and the beyond, home and distant, together and separate, unique and common.

However, this tension also represents the incorporation of a reevaluated artistic program. For instance, the elements of painting that only briefly appears during the exhibition as symbols are, in fact, part of a new painting series. These elements also draw inspiration from medieval traditions depicting the transfiguration of Christ. They not only evoke the theology of transfiguration but also resonate with the ideas of the American art critic and philosopher, Arthur C. Danto. According to Danto, art, and the institutional practices associated with it, possess a transformative power that is capable of transforming experiences of mundane reality into extraordinary ones.

Borsos Lőrincék esetében ezt a minőséget az irizáló, szivárványszínű átmenetekkel operáló táblaképeken érhetjük tetten, hiszen az általuk használt fekete (blaek) szín – ami idáig egy fényes, tükröződő felületet produkáló kromatikus minőségként a művészi önreflexió gesztusát is képest volt kifejezni – itt szó szerint prizmájára bomlik. Vagyis, ami idáig a két alkotó közötti kommunikáció allegóriája és médiuma volt, az itt a prizmatikus sokaság és sokféleség emblémájaként köszön vissza. Vagy, ahogy Nemes Z. Márió költő és esztéta fogalmaz: „Borsos Lőrinc nem egy és nem kettő, nem férj és feleség, nem művész és anti-művész, hanem mindezek ragályos terjedése és keveredése. Nevük légió, mert sokan vannak.”

Erre a gesztusra reflektál a kiállítás második, az intézmény diszkurzív és építészeti adottságait kiforgató része, amely egyúttal a múzeumi tér önmaga kifordítására és visszacsavarására irányuló alkotói ajánlatként is működik. Mindezt a színfalak mögé irányított nézői figyelem alkotói gesztusa képviseli a projektben, ami ugyanakkor nem a fennálló tér leleplezését, hanem egy újabb művészeti valóság megnyitását és feltárását jelenti. Minek következtében egy olyan alternatív valóságra láthatunk rá, amit kevésbé a futurizmus destruktív hajlamai, mint inkább a disztópikus realizmus kísérteties hangulatai uralnak. Mintha csak Gaspar Noé és Panos Cosmatos látomásait vagy éppen Stanley Kubrick 2001 Űrodüsszeiájának, sőt még inkább Nicolas Winding Refn filmjeinek pszichedelikus fantáziatereit elevenítenék fel, amelyek ezúttal a múzeumi falak mögül felsejló, a kék és vörös neonfények dialektikája által uralt káprázatok formájában tárulnának elénk.

In the case of Lőrinc Borsos, this transformative quality is evident in the tableaux that employ iridescent, rainbow-like transitions. Here, the use of the color black ('blaek'), which was previously the primal chromatic quality of Lőrinc Borsos's art, producing a bright, reflective surface and an expression of artistic self-reflection, literally breaks down into its constituent colors through a prism. In other words, what used to be an allegory and a means of communication between the two creators now emerges as an emblem of prismatic diversity and multitude. Or, as poet and aesthete, Márió Z. Nemes points out: „Lőrinc Borsos are neither one nor two, neither husband nor wife, neither art nor anti-art. Rather, this name denotes the place where all of these movements and convulsions converge. We cannot know how many are inside the seething cauldron. They are legion.”

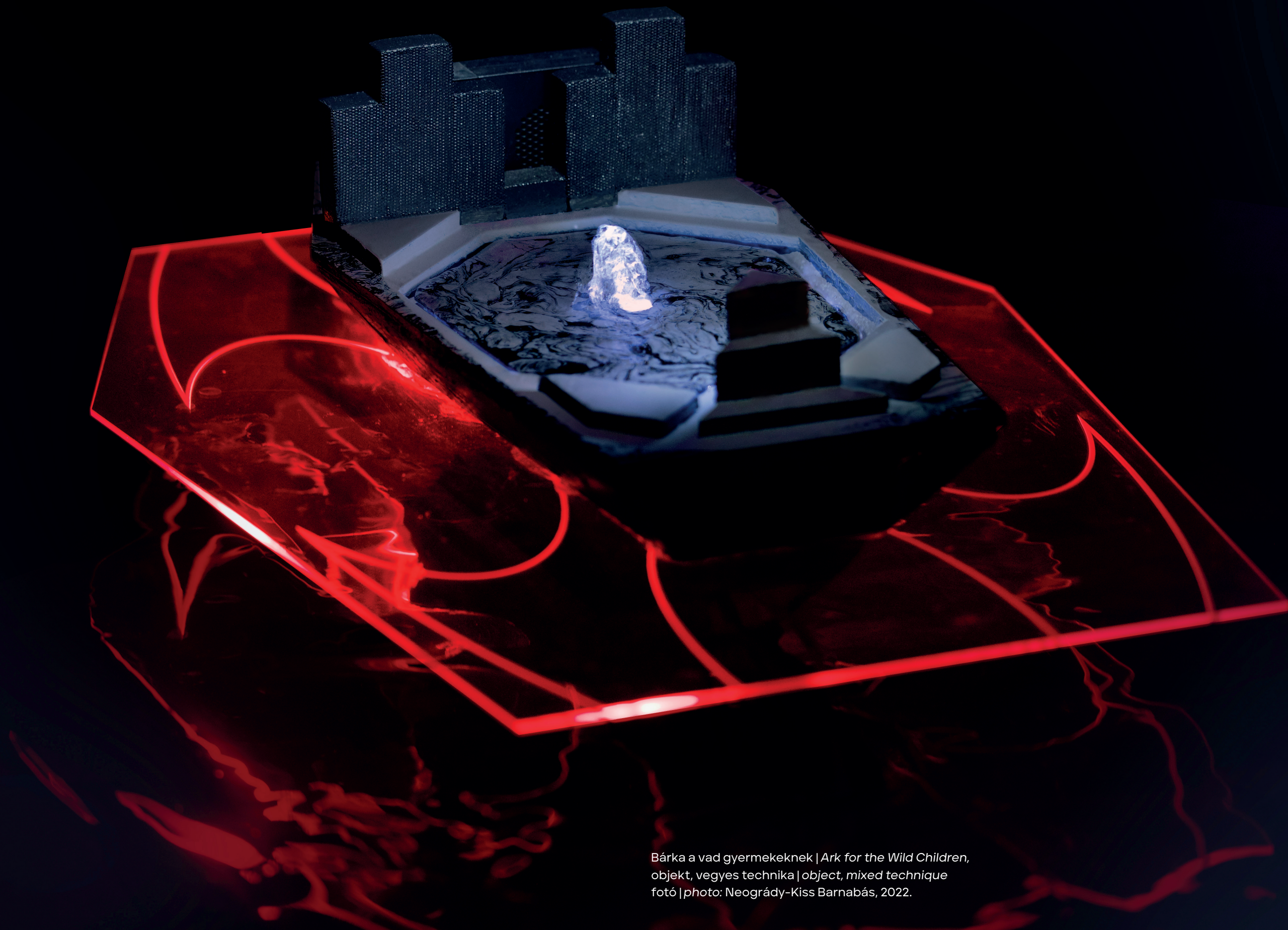
The second part of the exhibition, which distorts the discourse and architectural features of the institution, reflects on this gesture. It also serves as a creative proposal for reshaping and twisting the museum space itself. This is symbolized in the project by the viewer's creative gaze directed beyond the conventional view, which doesn't merely unveil the existing space but opens up a new artistic reality for exploration. Consequently, we glimpse an alternative reality that is less influenced by the destructive tendencies of futurism and more by the eerie atmospheres of dystopian realism. It's as if the visions of Gaspar Noé, Panos Cosmatos, or the psychedelic fantasy spaces of Stanley Kubrick's *2001: A Space Odyssey*, and particularly the films of Nicolas Winding Refn, came to life, this time presented in the form of the museum's dazzling spectacles emerging from behind the walls, characterized by the interplay of blue and red neon lights.

A kiállítás egésze során tehát a Borsos Lőrinc művészpáros legújabb világalkotó törekvései dominálnak majd. A fel- és eltűnés köztes állapotai között pulzáló tárgyak azonban nem csupán önmagukban megálló műalkotásokként jelennek majd meg, hanem egy átfogó totál-installáció autonóm esztétikai eszköztárának kellékeiként is. Akárcsak a *Mátrix* című film végtelennek tűnő fegyverraktárának elemei – itt azonban a falba süllyesztett tárgyak saját lehetőségeiktől megfosztva jelennek meg. Ez a hiányként értelmezett tárgyi jelenlét azonban valójában mégsem hiány, hiszen az elképzelt valóság, aminek ezek a rekvizitumai, valójában egy folytonosan elhalasztott jövőt vizionál, aminek az ígérete már mindig is itt kísért közöttünk.

Throughout the entire exhibition, the most recent world-building efforts of the artist couple, Lőrinc Borsos, will take center stage. Objects fluctuating between states of appearance and disappearance will expose themselves not only as standalone artworks but also as components of an independent aesthetic toolkit within a comprehensive total installation. Similar to the elements in the seemingly boundless arsenal of the movie *Matrix*, here, the objects integrated into the wall seem to lack their inherent potential. However, this tangible presence, which is interpreted as an absence, is not a genuine void, as it envisions an imaginary reality with prerequisites that continuously postpone the future. A future in which unfulfilled promises continually haunt us.

Csontkollekció sorozat | *Bone Collection series*,
objekt vegyes technika | *object, mixed technique*
fotó | photo: Borsos Lőrinc, 2023.

Bárka a vad gyermekeknek | Ark for the Wild Children,
objekt, vegyes technika | object, mixed technique
fotó | photo: Neogrady-Kiss Barnabás, 2022.

A broszúra *Borsos Lőrinc: A jövő gyermekéhez* című kiállítása alkalmából készült.
Ferenczy Múzeumi Centrum, Szentendre,
2023. november 26. – 2024. január 21.

This brochure was published on the occasion
of the exhibition entitled *Borsos Lőrinc:
For the Child of the Future.*
Ferenczy Museum Center, Szentendre,
26 November 2023 – 21 January 2024

Kiadja | Publisher
Ferenczy Múzeumi Centrum

Felelős kiadó | Publication overseen by
PROSEK Zoltán

Kurátor | Curator
MIKLÓSVÖLGYI Zsolt

Koordinátor kurátor | Coordinator curator
KÍGYÓS Fruzsina

Művészeti asszistens | Art Assistant
KOVÁCS Máté

Grafikai terv | Graphic design
KISS Krisztina Noémi
LŐDI Áron

Angol fordítás | English translation
MIKLÓSVÖLGYI Zsolt

Fotók | Photos
BORSOS LŐRINC

Korrektúra | Proofreading
ZELEI Bori, SZÉLES Nóra

Installálás | Installation
PETRIK Zsolt

Restaurátorok | Restorers
LUKÁCS Katalin, PINTEA Alíz Ráhel

Műtárgykezelő | Collection Manager
HERCZEG Zoltán

Közreműködött | Contributors
ADORJÁN Zalán, BENKUCS Tamás, GERGELY Gabriella,
JANKY Máté, dr. LAUTER Éva, LIKSAY Csenge Gyopár,
MÁRTON Péter, NAGY Eszter

Kommunikáció, Marketing és Közönség szervezés
Communication, Marketing and Public Relations
SZEBENI-TÓTH Anett, FODOR Balázs, HERR Ágnes,
KISS Krisztina Noémi, PAMUK Lili,
POJÁK-GREGOR Judit, SZÉLES Nóra

Múzeumpedagógia | Museum Education Program
GYÖRGY Gabriella, SÜTŐ Tünde

Műszaki vezető | Technical Leader
TÓTH Mátyás

Gazdasági feladatok | Financial tasks
MAGYAR Erzsébet, CSAMPA Veronika,
LAJTER Krisztina

Technikai munkatársak | Technical assistants
FÜHL Béla, VÍZHÁNYÓ József

Biztonsági vezető | Security Leader
DR. ASZTALOS-BERNÁTH Andrea

Műtárgybiztosítás | Fine Art Insurance
UNIQA

Külön köszönet | Special thanks to
DANKA Zsófia

Nyomdai kivitelezés | Print production
PLOT GL KFT.

Nyomda | Press
Pannónia Nyomda Kft.

A borítón | On the cover
LŐDI Áron

© szerzők | The authors
© fordítók | The translators
© Ferenczy Múzeumi Centrum, 2023

A broszúra szerzői jogilag védett. A kiadó előzetes
írásos hozzájárulása nélkül részleteiben sem re-
produkálható. | All rights reserved. No part of this
brochure can be reproduced without express
written permission from the publisher.

Külön köszönet a kölcsönző intézményeknek,
magánszemélyeknek | Special thanks goes
to the institutions and private individuals
for lending the artworks

Támogatók | Sponsors

